

gationer staar i en Kurs af omkring 75—76. Med den Kurs kommer man, naar man til den effektive Rente fjører de fornødne Afdrag og endelig Bidraget til Administrationsfonden m. v., ogsaa ved Laan i faste Ejendomme op over de 6 pCt.

Jeg finder det derfor retfærdigt og rimeligt, at Renten er sat op til 6 pCt. Thi hvad vilde det sige, om vi blev staaende ved 4 pCt.? Det vilde sige, at Kirker og Præstegaarde, altsaa i sidste Instans Sogmenighederne, blev nødt til at tage meget dyrere Laan og paaligne Menighederne Udgiften derved. Og til Fordel for hvem vil da det ske? Til Fordel for de Debitorer, der har Penge til Laans af Stiftsmidlerne til 4 pCt. Der er dog ingen Rimelighed i, at man paaligner Befolkningen Skatter, som gaar alene til at hjælpe Debitorerne til at komme til at svare en mindre Rente end den, der er gængs i Øjeblikket. Dette er Grunden til, at Renten er sat op til 6 pCt., og det finder jeg forsvarligt og maa fastholde Berettigelsen deraf.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Under de foregaaende Dages Forhandlinger har forskellige Medlemmer omtalt nogle Forhold, der vedrører de Institutioner, som sorterer under Forsvarsministeriet, i den Anledning skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen omtalte Ønskeligheden af Sparsommelighed paa de militære Budgetter, Heri er jeg enig med det ærede Medlem, og jeg har ved Udarbejdelsen af de Budgetter, som foreligger her for Hæren og Søværnet, gjort mig al mulig Umage for ikke at komme til forøgede Udgifter. De forøgede Udgifter, der er paa Budgetterne, er en Følge af de Prisstigninger, der har været baade paa Materiel og Lønninger og paa forskellige andre Omraader, og jeg maa selvfølgelig her rette mig efter de gældende Love. Det ærede Medlem havde særlig fæstet sin Opmærksomhed ved to Afdelinger af Hæren, Garden og Gardehusarregimentet. Der mente det ærede Medlem, der kunde spares en Del.

Jeg ved nu ikke, hvorfor det ærede Medlem udpeger disse to Vaaben; thi saa vidt jeg kender hans Opfattelse af militære Spørgsmaal, gaar den ud paa at faa indført en Lov om Afrustning, og han kunde da

lige saa godt have taget alt det øvrige med. Men jeg gør opmærksom paa, at baade Garden og Gardehusarregimentet er Led i det danske Hærvæsen, og jeg kan ikke foretage nogen Forandring overfor disse to Afdelinger uden ifølge Lov. Men det ærede Medlem har jo Sæde i Forsvarskommissionen, og der er da rig Lejlighed for ham til dér at fremsætte de Forslag, som han i saa Henseende kunde ønske at fremsætte. Saa længe vi har den Hærordning, vi har, maa enhver Forsvarsminister selvfølgelig respektere den. Jeg har i den korte Tid, jeg har haft den Ære at være Forsvarsminister, fremsat og faaet vedtaget Lovforslag, som har indeholdt Besparelser paa flere Millioner Kroner. I øvrigt skal jeg ikke dvæle ved Forsvarsspørgsmaalet; i saa Henseende henviser jeg til og henholder mig til de Udtalelser, som Statsministeren for et Øjeblik siden fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt var inde paa en Betragtning angaaende Værnepligtsforholdet i de sønderjydske Landsdele og ønskede det ordnet saaledes, at de Personer, som paa en eller anden Maade har været Deltagere i Verdenskrigen, fritoges for dansk Værnepligt; i det hele taget kunde det ærede Medlem ønske, at der sattes en Frist for Gennemførelsen af Værnepligten for Nordslesvigs Vedkommende. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at Forholdet er ordnet ved en Lov, som fik kongelig Stadfæstelse den 29. Juni d. A. Denne Lov hedder „Lov om Indførelse af Indkvarterings- og Værnepligtslovgivningen i de sønderjydske Landsdele“. I denne Lovs § 2 hedder det, at de i de nævnte Landsdele ved Lovens Ikrafttræden fødte eller boscattede Mænd, der har gjort Tjeneste i fremmed Hær eller Orløgsflaade, er fritagne for Pligt til at fremstille sig til Sessionsbehandling samt i Fredstid fritagne for Indkaldelse til Militærtjeneste. Jeg henviser det ærede Medlem til denne Lov, der indeholder de Regler, hvorefter værnepligtige i de sønderjydske Landsdele maa rette sig. Men i øvrigt maa de underkaste sig samme Forhold som værnepligtige i det øvrige Land. Skulde der indtræde Forhold, som gjorde det nødvendigt at indkalde større Hærafdelinger til Beskyttelse af Landet — hvad jeg ikke haaber eller ventter der bliver Anledning til —, maa alle Beboerne i de sønderjydske